

63 Necroten

In deel 6 gaan Harry en Perkamentus een dicht bij zee gelegen grot binnen om te proberen een Gruzielement te vinden dat daar jaren tevoren door Voldemort is verborgen. Het Gruzielement wordt bewaakt door Necroten, dode lichamen die door een kwaadaardige tovenaars tot leven worden gebracht. Ze dienen als instrument om diens wensen uit te voeren. Harry en Perkamentus kunnen zich veilig over het water in de grot bewegen en op het eiland in het midden lopen om het Gruzielement te bekijken, zolang zij het water maar niet aanraken. Als zij dat zouden doen, zouden de Necroten boven water komen en hen erin trekken om hen te verdrinken. De grot symboliseert het hart, de Necroten symboliseren de sluimerende verlangens en emoties die de alchemist heeft overwonnen, in zijn strijd om zichzelf te zuiveren. In vers 54 van *De Stem van de Stilte* wordt een vergelijkbaar thema behandeld.

Worstel met uw onreine gedachten, eer zij u overweldigen. Doe met hun, gelijk zij met u willen doen, want zo gij ze ontziet en zij wortel schieten en groeien, weet dan wel, dat deze gedachten u zullen overmeesteren en doden. Wees op uw hoede, discipel, duldt niet, dat zelfs hun schaduw u genaakt. Want zij zal wassen, in omvang en macht toenemen en dit product van de duisternis zal uw wezen verzwelgen, eer gij u van de aanwezigheid van het onreine, zwarte monster ten volle bewust bent geworden.

Dat lijkt beslist sterk op de Necroten die Harry proberen te overweldigen.

Vers 63:

Dood de begeerte; doch als gij haar doodt, zie toe, dat zij niet weer uit de dood herrijst.

De nadruk ligt hier op de eigenschap van gedode verlangens om weer tot leven te komen! Vers 69 bespreekt het thema van de volledige reiniging voordat wij kunnen worden bevrijd. Er is maar één weg naar het Pad; en enkel aan het einde daarvan kan de Stem van de Stilte worden gehoord. De ladder, waarlangs de kandidaat opklimt, wordt door sporten van leed en pijn gevormd; en slechts door de stem van de deugd kunnen deze tot zwijgen worden gebracht. Wee u, dan, discipel, als er één enkele ondeugd is die u niet achterliet. Want de ladder zal zwichten en u omverwerpen; haar voet rust in het diepe slijk van uw zonden en misslagen, en eer gij beproeven kunt die wijde afgrond van de stof over te steken, moet ge uw voeten in Wateren van de Zelfverloochening wassen. Hoed u ervoor om één nog bezoedelde voet op de onderste sport van de ladder te zetten. Wee hem die één trede met beslijkte voeten durft verontreinigen. De vuile, klevende modder zal drogen, taai worden en zijn voeten vasthechten en evenals de vogel, in de lijm van de sluwe vogelaar gevangen, zal hij in zijn verdere voortgang gestuit worden. Zijn ondeugden zullen vorm aannemen en hem omlaag trekken. Zijn zonden zullen haar stem

verheffen als de lach en de snik van een jakhals na het ondergaan van de zon; zijn gedachten zullen een leger vormen, en hem als een gevangene slaaf wegvoeren.

Door het verhaal van Knijster weten wij dat Regulus door de Necroten het water in werd gesleept, toen hij het medaillon Gruzielement verwisselde voor een nagemaakte. Regulus wist dat dit zou gebeuren en bracht dus, door het verwisselen van het Gruzielement, een grootmoedig zelfoffer, om later Harry te helpen Voldemort te verslaan.

Zestien later jaar, als Harry probeert het leven van Perkamentus te redden door hem water te geven, raakt Harry het meer aan en beginnen de Necroten hem erin te trekken. Perkamentus roept echter een ring van Vuur tevoorschijn die hem en Harry omringt, zo de Necroten weggagend, die door licht en hitte worden verdreven. De les is dat wanneer wij ons volledig aan de heilige, helende geest overgeven, hij ons zal redden, zelfs wanneer onze zonden en tekortkomingen uit het verleden ons achtervolgen. Tenslotte zijn die voor God niet van belang. Hij wil alleen zijn zoon terug.

Deel zes van *Harry Potter* is de fase van *albedo* - de witte fase. En zo weten wij door *Harry Potter* dat God net zo tot ons spreekt als hij door *Het Boek Jesaja* (Jes. 1:18) spreekt:

Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.

Als wij maar toelaten dat het vuur van de geest ons hart omringt.